

'జామీను ఇచ్చి వదిలించండి'

* ఆర్. శేషగిరిరావు *

అధికారం కావటంవల రంగారావు తాపీగా కూర్చోని ఆలోచిస్తున్నాడు. కవరుమీద ఆద్రను వ్రాసి ఉంచాడు. ఈ మాటు లక్ష్మీచేత యింటికి వుత్తరం వ్రాయించటం కష్టమైన పనిగానే కనపడింది.

“లక్ష్మీ! యీ సారికి నా మాట విను. ఇంట్లో ఎఱ్ఱనికాస్తలేని సంగతి నీవ తలుగుకదా. ఈలాంటి పుస్తకులు వుత్తరం వ్రాయనని నీవు తెలుసుకోవడం పట్టు పడితే ఏమేనట్లు? నీవు రానే ఆముసలా యన తిట్టుకుంటూనో, దీవించుకుంటూనో ప్రాతికరూపాయలు పంపుతాడు, ఈ నెల కనక గడుపుకున్నామా అంటే వచ్చే నెలనుంచె నా జాగ్రతగా ఉంచాం” అని అన్నాడు రంగారావు లక్ష్మీముఖంలోకి మాస్తూ.

“నన్ను మీరేమిచేసి నా సరే, నేను మాత్రం యింటికి వుత్తరం వ్రాయను. పనుండమంటే ఉంటాను. అయినా నూటయిగవేయూపాయలలో యిద్దరం గడుపుకోలేక ప్రతి నెల వాళ్ళను దేదెరించడమేమిటి” అని అడిగింది నిక్కొఖమాటంగా.

“అవును. నీవు చెప్పింది నిజమే. కాని నేను మాత్రం డబ్బుతా అనవసరంగా ఖర్చుచేస్తున్నావా? వేకాటలోగాని, త్రాగుడుకుగాని, డబ్బుం తా పాడుచేసే అనుకోవచ్చు; ఈ మద్రాసులో జీవితం యిలాంటిది. ఎంత డబ్బు వచ్చినా దరి ద్రమే” అన్నాడు.

“చేతులారా తేనుకుంటే దరిద్రం రాకేం చేసుంది? జీతం వచ్చేసరికి ఇంటికి భోజనానికి కూడా రావటానికి తీరదు. మీ బీచ్చిపీకారు లేమిటో, మీ ఆంధ్రమహాసభలేమిటో, మీ స్నేహితులేమిటో. అప్పుడు నేనేమీ కనపడను. ఇంటికి వుత్తరం వ్రాయాలి వచ్చేటపుడు మాత్రం ఆ మాటూ, యీ మాటూ చెప్పి మీ పని చేయించుకుంటారు. ఇంకా నాలుకొజులకి జీతం వస్తుందనగానే సరిగా మాటాడటంకూడా మానేసారు. డబ్బుతా ఖర్చువెట్టేది మీరు; ఇంటికి డబ్బుకోసం వ్రాసి చీబాట్లు తినేది నేను” అన్నది లక్ష్మీ.

“ఇష్టం వచ్చినట్లు ఏం ఖర్చువెట్టానంటావు? క్రిందటి నెలలో ఆరవేయూపాయలు బాకీ తీర్చావా? లోలే ఆరవేయూపాయలు మిగిలినై. అంతా యింటి క్రిందే ఖర్చయింది గదా. అయినా లక్ష్మీ! నాంకేం ఖర్చుచేస్తా. రోజుకు మన ఆయితే ఎనిమిది అదాలకంటే ఎక్కువ అవదు. నాకేవన్ని ఎందుకు, నా ఖర్చుకు కావలసిన 15 రూపాయలు నేను తీసికోని యీ నెలనుంచి మిగతా డబ్బుంతా నీకే యిస్తాను. ఇల్లంతా నీవే గడుపుకో. సరే నా? అని రంగారావు అడిగాడు చిరువ్వువచ్చుతూ.

‘అబ్బ! ఎంత బుద్ధిచుంతులండీ, పాపం- మద్రాసులో కాపురం పెట్టి మూడేళ్ళయింది. మీరు ఉద్యోగం చేసుకుంటే మొదలెట్టి నాలుగేళ్ళయింది. ఎప్పుడైనా టిక్కెసారి లక్ష్మీ! యివిగో యీ పదిరూపాయలు తీసుకో అన్నారా-అయినంతవరకు నా దగ్గరవి కాజ్ఞయ్యటం తప్ప. నెలవచ్చేటప్పటికీ, ఆ బాకీలు తీర్చాను, యీ బాకీలు తీర్చాను అని దొంగలెక్కలన్నీ చెప్పి డబ్బులుకోయిందనేది. ఉత్తరం రాయరుని నా ప్రాణాలు తీసేది. నేను మాత్రం యింటి రాయను బాబు” అని వచ్చుతూ వెళ్ళబోయింది.

రంగారావు లక్ష్మీని పిల్చి “అయితే నేను దొంగలెక్కలు వేస్తున్నావా? బ్యాంకిలో పని చేసేవచ్చేది కదా అంత అన్యాయంగా మాట్లాడితే ఎట్లా? ఇంకా పర్యవసానం ఏం తేల్చావు?” అని అడిగాడు.

“బ్యాంకి లెక్కలు ఎలా వేస్తున్నాలో కాని యింటి లెక్కలు ముమ్మాటికి దగా లెక్కలే. అక్కడకూడా యిలాగే చేస్తున్నారేమో. అందుకనే నాలుగేండ్లయినా పదిరూపాయలు ప్రమాపనకూడా యింతవరకు.....” అంటూ లక్ష్మీ తేచిపోయింది.

రంగారావు మనస్సు చివుక్కుమంది. కాని యిది వాండ్రకు మాయూతే.

★
“అయితే వుత్తరం రాస్తానంటావా? లేదా? అన్నాడు రంగారావు.

“మీరు చెప్పినట్లు మీ భర్తకు కావలసింది వుంచుకొని మిగతా జీతం నా కిస్తానంటే బ్రాహ్మణుడు.”

“తప్పకుండా. అంతకంటే నాకు కావలసిందే మిటి! ఆ బాధ్యత ఎంతా నీ మీదే ఉంటుంది.”

“అవును యిప్పుడీలాగే మాట్లాడుతారు. నెల చివరకు మానముడ్ర వహిస్తారు” అంది లక్ష్మి.

“కాదు తప్పకుండా యిస్తాను. లేకపోతే నీవే తీసుకో జేబులోనుంచి” అన్నాను ధైర్యంగా “చూస్తానుగా” అంటూ రంగారావు దగ్గరనుంచి అడ్రసు వ్రాసియున్న కవరు తీసుకుంది లక్ష్మి.

రంగారావుకు గండం గడిచినట్లుంది.

లక్ష్మికి ఎలాగో తెలుసు-నెలవచ్చేటప్పటికి రంగారావు మొఖం తప్పిస్తాడని. అందువల్ల యీ తడవ పూనుకోకూడదనిపించింది. నెల చివర వచ్చింది. లక్ష్మి అన్నయ్యకూడా బ్యాంకిలో పనిచేస్తాడు. అతన్ని పిల్చి లక్ష్మి తనకు తోచిన వుపాయం చెప్పింది. ఆతన సరేనన్నా

డు. జీతాల వచ్చినాయి. రంగారావు దబ్బు కోటుజేబులో పెట్టి మామూలుగా కుర్చీ వెనక తగిలించి కాఫీకి వెళ్ళాడు. లక్ష్మి అన్నయ్య యీ అవకాశంకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాడు. తను ఏం చేసింది వ్రాసియుంచిన యు తరం రంగారావు జేబులో పెట్టాడు. ఒక పదిపానురూపాయలు మాత్రం వుంచి మిగతావి తీసుకవెళ్ళి లక్ష్మికి ఇచ్చాడు. ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత రంగారావు జేబు చూసుకొని అశ్చర్యపడ్డాడు. ఉ తరం ఉండటంవల్ల మనస్సు కుడుటపడ్డిది. సరేననుకున్నాడు.

“లక్ష్మి! నీకోసరం పోలీసులు వచ్చారు” అన్నాడు.

“ఇంకేం? నామీను యిచ్చి వదిలించండి” అంది లక్ష్మి.

“అబ్బ ఎంత ప్రజ్ఞాశాలివి? ఆరిలేరవ జేబు దొంగలే యున్నారే.”

“ఆ మాట ఎందుకులేండి. ఎట్లా అయినా మీది ఆడితప్పని రంకంగా! అండ్లవల్ల మీ మాట నిలబెట్టాడు” అంది లక్ష్మి సగర్వంగా.

నేతాజీ ఆమ్లా హేరాయిల్

సువాసనతోకూడిన వనమూలికలతో తయారుకాబడినది

తలవెండ్రుకలను పెంచును. కుడుళ్ళకు బలమునిచ్చి నల్లగ నిగనిగలాడు నిడుపాటి వెండ్రుకల నిమ్మటలో సాటిలేనిది. తల వెండ్రుకలు రాలుట, నెరయుట, చుండ్రు, బట్టరల, చేనుకొరుకుట మొదలగునానిని నివారించును.

అన్నవేళలకు ఆంధ్రమునిచ్చి కీతల పరిమళము కలిగియుండును.

వాడిన ఎడల గుణమును గుర్తించగలరు.

సీసా 1 కి రూ. 1.8-0. పోస్టేజి ప్రత్యేకం.

శ్రీ కృష్ణా సోప్ వర్కు, శివాలయం వీధి, బెజవాడ.